

baggrund af de foreliggende forhold og således på baggrund af f.eks. skyldnerens arbejdsløshedsunderstøttelse eller en mere uvis indtægt fra en (ny) erhvervsvirksomhed.

Tages der udgangspunkt i skyldnerens aktuelle indtægtsforhold som f.eks. arbejdsløshedsunderstøttelse, vil det formentlig føre til, at der i videre omfang vil blive givet gældssanering, uden at skyldneren kan tilbyde nogen (yderligere) betaling til sine kreditorer, hvorfor den del af skyldnerens gæld, der ikke blev dækket i konkursen, helt bortsaneres. Dette vil efter Konkursrådets opfattelse kunne virke urimeligt over for kreditorerne i tilfælde, hvor skyldneren på afgørelses tidspunktet netop befinder sig i en økonomisk »overgangsperiode«, og hvor det senere viser sig, at skyldneren i den (forventede) afdragsperiode oppebærer indtægter, som ville have medført betaling til kreditorerne. Udformes reglerne på denne måde, vil det også indebære en risiko for, at skyldneren indretter sine forhold med henblik på at have en lav eller ingen indkomst på afgørelses tidspunktet med henblik på at undgå at skulle betale noget til kreditorerne.

Det er Konkursrådets opfattelse, at udformningen af et særligt regelsæt om gældssanering for erhvervsdrivende så vidt muligt bør sikre, at sådanne tilfælde undgås. Rådet foreslår derfor, at det fremadrettede system justeres, således at der bliver mulighed for at genoptage gældssanerings sagen med henblik på *en opjustering af betalingsvilkårene*, hvis der indtræder væsentlige budgetforbedringer for skyldneren i en vis periode, efter at kendelsen om gældssanering er afsagt. En sådan genoptagelses adgang vil indebære en nydannelse i forhold til gældende ret, jf. konkurslovens § 228, stk. 1, og ovenfor i pkt. 4.9.1, fordi reglen giver mulighed for at forhøje dividenden.

Der henvises til betænkningen side 390 ff.

4.10.3.2.3. Nærmere om genoptagelse af en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs

Konkursrådet anfører, at adgangen til at genoptage en sag med henblik på en opjustering af dividenden bør begrænses til de tilfælde, hvor skyldneren på det tidspunkt, hvor kendelsen om gældssanering afsiges, har uafklarede økonomiske forhold. Baggrunden herfor er, at reglen alene har til hensigt at sikre, at skyldnere, hvis økonomiske forhold er uafklarede på kendelsestidspunktet, kan meddeles gældssanering på de lempeligere betingelser. Hertil kommer hensynet til så vidt muligt at begrænse omfanget af genoptagelsessager.

Det foreslås, at skifteretten i en i gældssaneringskendelsen fastsat nærmere periode (den normale af-

dragsperiode) skal kunne bestemme, at skyldneren skal betale mere til kreditorerne. Dette vil både kunne betyde, at der skal betales dividende, hvis gælden tidligere er bortsaneret, og at en allerede fastsat dividende forhøjes.

Konkursrådet har overvejet, om der er behov for særlige regler om ophævelse af en kendelse om gældssanering i den situation, hvor en skyldners forhold i afdragsperioden udvikler sig på en sådan positiv måde, at skyldneren ikke længere er kvalificeret insolvent.

Det grundlæggende hensyn til skyldneren, der bør kunne indrette sig i forventning til, at en kendelse om gældssanering medfører en endelig afklaring af den pågældendes økonomiske forhold taler imidlertid efter Konkursrådets opfattelse afgørende imod en sådan ophævelsesadgang, og rådet finder, at der ikke er grundlag for at indføre særlige regler om denne – formentlig i praksis ganske sjældne – situation.

Konkursrådet bemærker i den forbindelse, at skyldneren i givet fald vil kunne pålægges at betale en øget dividende til fordringshaverne i afdragsperioden. En forhøjelse af dividenden adskiller sig imidlertid fra en ophævelse af kendelsen om gældssanering ved, at forhøjelsen alene påvirker skyldnerens økonomiske forhold i den resterende del af afdragsperioden. Er skyldnerens økonomiske forhold f.eks. bedret væsentligt i det sidste år af afdragsperioden, således at skyldneren f.eks. vil kunne afdrage hele den oprindelige gæld inden for yderligere 3-4 år, vil der efter forslaget alene kunne ske en forhøjelse for det sidste år af afdragsperioden. Dette gælder, uanset at skyldneren i denne situation næppe længere kan betragtes som kvalificeret insolvent.

Konkursrådet anfører, at en regel om genoptagelse til fordel for kreditorerne ved væsentlige budgetforbedringer for skyldneren må forudsætte, at skyldneren har en forpligtelse til at give meddelelse om forbedringer i sine budgetforhold, og at kreditorerne og skifteretten har en reel mulighed for at påse, at denne forpligtelse loyalt opfyldes. Konkursrådet foreslår derfor, at skyldneren pålægges en egentlig oplysningspligt, hvorefter skyldneren er forpligtet til at give kreditorerne og skifteretten meddelelse om væsentlige budgetforbedringer.

Det tidspunkt, hvor skyldneren skal give fordringshaverne og skifteretten besked om en økonomisk forbedring, bør efter rådets opfattelse ikke fastsættes med en absolut frist. Oplysningen skal dog gives snarest muligt efter det tidspunkt, hvor forbedringen af skyldnerens økonomiske forhold ligger fast, f.eks. i umiddelbar forlængelse af, at skyldneren har fået arbejde. Tidspunktet kan således ligge forud for det tids-